

Namaszczenie Chorych

“Przez święte chorych namaszczenie i modlitwę kapłanów cały Kościół poleca chorych cierpiącemu i uwielbionemu Panu, aby ich podźwignął i zbawił; a nadto zachęca ich, aby łącząc się dobrowolnie z męką i śmiercią Chrystusa, przysparzali dobra Ludowi Bożemu” (KKK 1499)

Sakramentu chorych udzielamy w Parafii po wcześniejszym zawiadomieniu Księdza – tel.13 449 40 10.

Zasady udzielania Sakramentu Chorych:

1. Chorych odwiedzamy z posługą sakramentalną w każdą I sobotę miesiąca oraz na wezwanie i z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy;
2. **Sakrament ten można powtarzać, jeśli chory po przyjęciu namaszczenia wyzdrowiał i ponownie zachorował albo w czasie trwania tej same choroby nastąpiło poważne pogorszenie;**
3. Przed operacją można udzielić namaszczenia chorych, jeżeli przyczyną operacji jest niebezpieczna choroba;
4. Osobom w podeszłym wieku, których siły opuszczają, można udzielić namaszczenia chorych również wtedy, gdy nie zagraża im niebezpieczna choroba;
5. Dzieciom również należy udzielić namaszczenia chorych jeżeli osiągnęły taki poziom umysłowy, że ten sakrament może im przynieść pokrzepienie. W razie wątpliwości, czy osiągnęły używanie rozumu, należy udzielić sakramentu;
6. Chorym, którzy stracili przytomność lub używanie rozumu, należy udzielić sakramentu, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że jako wierzący prosiliby o to, gdyby byli przytomni;
7. Nie udziela się sakramentu namaszczenia osobom, u których stwierdzono już zgon!

8. Jeżeli istnieje wątpliwość, czy chory zmarł naprawdę, należy mu udzielić tego sakramentu warunkowo;
9. Namaszczenia chorych nie wolno udzielać tym, którzy uparcie trwają w jawnym grzechu ciężkim;

Czym jest WIATYK?

1. Tym, którzy kończą swoje ziemskie życie, Kościół poza namaszczeniem chorych ofiaruje Eucharystię jako wiatyk – zaopatrzenie „na drogę” (łac. *viaticum*, od *via* – droga do wieczności i zadatek zmartwychwstania);
2. Przez wiatyk można pomóc umierającemu odnaleźć siebie, a tym samym wiarę w Boga, wiarę w Tego, przez którego jego życie i umieranie nabierze ostatecznego sensu i celu. Można pomóc umierającemu w doświadczeniu śmierci jako zakończenia i dopełnienia życia, jako przejścia – przekroczenia progu, za którym odnajdzie Boga;